

Stefan Karganović

Stefan Karganović (Стефан Каргановић) je právník, politický analytik a předseda v Nizozemí sídlící nevládní organizace **Historický projekt Srebrenica**, jejímž cílem je upozornit na srbské oběti války v Bosně. Rozhovor vedl Manuel Ochsenteiter, šéfredaktor německého magazínu *Zuerst!*

MO: Pane Karganović, v Tuzle, Mostaru, Zenici a Sarajevu byly demonstranty zapáleny vládní budovy a demonstrace rovněž proběhly po celé zemi. Byly zraněny stovky lidí, včetně policistů. Britská zpravodajská stanice BBC již tyto události označuje jako „Balkánské jaro“...

SK: (smích) To není vůbec překvapující. Předpovídal jsem to již před dlouhou dobou a rovněž i probíral loni s představiteli Republiky srbské. Nejde o nic neočekávaného.

MO: Proč tomu tak je?

SK: Již dlouhou dobu jsme v Republice srbské očekávali nějakou „barevnou revoluci“. Západ, Evropská unie a NATO zaujímá nepřátelský postoj k autonomní srbské entitě ve federativní Bosně a Hercegovině – což není žádným tajemstvím.

MO: Mluvíme zde v tomto případě tedy o geopolitice, a ne o sociálních problémech?

SK: Přesně. Mluvíme zde o pokusech zavést nový prozápadní pořádek na Balkáně, potlačit ruský vliv v této oblasti a učinit Bosnu a Hercegovinu kolonií EU a NATO. Rovněž také mluvíme o protisrbském hnutí, maskovaném jako „prodemokratické“ hnutí za „sociální spravedlnost“.

MO: Potom ale tedy měly nepokoje začít například ve Banja Luce, a ne v Tuzle, která je částí bosensko-chorvatské Federace Bosny a Hercegoviny. Proč se nepokoje nesoustřeďovaly především na území Republiky srbské?

SK: Je to součástí plánu změnit Bosnu a Hercegovinu na „čistý stát“. Federace Bosny a Hercegoviny je pro západní globalisty stejně rušivá síla, jako Republika srbská, protože představuje administrativní entitu založenou na národních identitách. Je tedy samozřejmě jednodušší zahájit nepokoje v chorvatsko-muslimské části, protože již má smíšenou populaci. Nedávné události mají za cíl ustavit nový typ státu v Bosně a Hercegovině. A za tímto účelem je potřeba mít mnohem více podřízenější prozápadní politické elity. A ještě něco. Pokud by nepokoje začaly například v Banja Luce, tak by bylo mnohem zřejmější, že jsou namířené proti existenci a integritě Republiky srbské.

MO: Co myslíte „čistým státem“?

SK: Myslím tím stát bez dvou entit, centralizovaný stát Bosna bez politické autonomie etnických skupin. Avšak pro takový stát potřebujete novou elitu, která se nebude cítit „chorvatsky“, „muslimsky“ nebo „srbsky“ – ale „bosensky“. Prozápádní elitu, která integruje Bosnu do struktur NATO a Evropské unie. Nicméně dlouhodobým cílem je zapojit Bosnu nejen do NATO, ale kompletně jako celek do západoevropských proatlantických struktur. Výsledkem pak bude, že protektorát, který doposud požíval jakousi autonomii, bude transformován do kompletně ovládané kolonie. Dodnes proti takové integraci stála především Republika srbská a srbské obyvatelstvo.

MO: Je to tedy o „změně režimu“?

SK: Můžeme tomu říkat „změna režimu“, nebo také puč.

MO: Ale protestující to nenazývají „změnou režimu“ - požadují společenské a ekonomické změny v Bosně a Hercegovině.

SK: Proces změny režimu ještě nezačal. Dovolte mi to vysvětlit. Požadavky na sociální a ekonomické reformy jsou absolutně oprávněné. Ale již teď můžeme pozorovat podobnost s nepokoji na Ukrajině. Protestující požadují sblížení s Evropskou unií a celkově se Západem. Tvrdí, že vše se v Bosně zlepší, když se co nejdříve zahájí proces evropské a západní integrace. Sociální a ekonomické problémy v Bosně a Hercegovině jsou považovány za dostatečně silné k tomu, aby iniciovaly celostátní protesty, ve kterých národní identita občanů již nebude hrát žádnou roli. Je téměř jisté, že tyto protesty jsou naplánovány tak, aby se rozšířily i do Republiky srbské.

MO: Tento proces integrace však nepřinese žádné sociální a ekonomické zlepšení situace - naopak, odstartuje v Bosně a Hercegovině chaos. Sociální a ekonomická situace se zhorší, jak můžeme vidět na příkladu Ukrajiny...

SK: O vyvolání chaosu tu jde především. Uprostřed tohoto zmatku převzou moc infrastruktury perfektně připravených a vycvičených skupin. Během posledních pár let mnoho nevládních organizací (NGO) ze Západu podporovalo tuto infrastrukturu v zemi. Můžete lehce uhádnout, kdo bude touto nejlépe organizovanou silou. A tak jedinou věcí, která zůstává nejistou, je jakým způsobem budou vyřešeny ekonomické a sociální problémy.

MO: Největší německé noviny oslavují nepokoje v Bosně a Hercegovině. Levicový deník Tageszeitung publikoval titulky „Společně proti nacionalismu“ a oslavoval domněnku, že etnické rozdíly již nehrají mezi mladšími generacemi v Bosně žádnou roli. Chorvaté, stejně jako Srbové, kteří sídlí v Bosně a Hercegovině, doposud sdíleli společné přání se jednoho dne vrátit do svých vlastí, Chorvatska a Srbska. Mají tyto nepokoje také za cíl vytvoření jakéhosi nového „bosenského lidu“ - přinejmenším alespoň v mainstreamové propagandě?

SK: Teď jste trefil hřebík na hlavičku. Nový stát potřebuje nový lid s novou identitou. Jak jsem již řekl dříve, obzvláště srbská identita je pro Západ v jeho plánech pro Bosnu a Hercegovinu nejvíce rušivým vlivem. Přípravy již probíhají nějakou dobu. Mimo jiných jsou v Bosně velmi aktivní dvě velké německé nadace – konzervativní Nadace Konrada Adenauera (Konrad-Adenauer-Stiftung) a sociálně demokratická Nadace Friedricha Eberta (Friedrich-Ebert-Stiftung). Tyto nadace trénují a vzdělávají „novou elitu“. Nadace Konrada Adenauera cvičí skupiny pro okamžik, kdy převzou moc v Republice srbské. Mimochodem, stejná nadace poskytuje výcvik politické straně Vitalije Klička na Ukrajině. Všechna tyto školení a tréninky, poskytované západními neládnými organizacemi mají stejný cíl – vytvoření nové prozápadní skupiny napříč všemi etnickými hranicemi, která ve vhodné chvíli převzme moc. Tohle je politický most, který spojuje kolaboranty napříč etniky. Tudíž komentáře německých médií, které citujete, perfektně zapadají do tohoto scénáře.

MO: Většina Chorvatů a Srbů se však nebude ničehonic cítit „bosensky“, jen kvůli tomu, že vládu v Sarajevu převzme Západem vycvičena „hipsterská vláda“ a že vznikne centralizovaný bosenský stát...

SK: Jistěže ne. Neměli bychom však být naivní. Jedná se o dlouhodobé projekty. Podívejme se však, co se odehrálo v ostatních východoevropských zemích v rámci jejich „integrace“ – výprodej přírodního bohatství, „šoková doktrína“ liberálního trhu atd.

MO: Pane Karganović, vaši oponenti by vás mohli nazývat konspiračním teoretikem. Mohli by tvrdit: „Tito mladí lidé demonstrují za lepší život a vy prohlašujete, že jednají v geopolitickém zájmu druhých“.

SK: Jistě. je to součástí strategie. Podívejme se však na fakta. Jedna z protestních skupin se jmenuje UDAR...

MO: Ale UDAR se přece jmenuje ukrajinská strana Vitalije Klička... (Zkratka UDAR – česky „úder“, v názvu reprezentuje slova „Ukrajinská demokratická aliance za reformy“)

SK: (smích) Ano, a teď máme UDAR také v Bosně a Hercegovině. Mimochodem, ukrajinská strana UDAR je výtvozem Nadace Konrada Adenauera. Bosenský UDAR nedávno vydal manifest. V tomto manifestu požadují – kromě oprávněné kritiky sociálních a ekonomických problémů – „konec nacionalismu“ a „zahájení rozhovorů s NATO a Evropskou unií“.

MO: Pane Karganović, přirovnáváte současné události v Bosně a Hercegovině k takzvané „buldozerové revoluci“ v Srbsku, která se odehrála v roce 2000. Tato „revoluce“ skončila svržením Slobodana Miloševiče. Kde vidíte paralely? A kdo je Miloševičem v Bosně a Hercegovině?

SK: Skupiny a organizace působící v Srbsku v roce 2000 byly ve svých cílech a technikách velice podobné těm dnešním v Bosně. Jak zmiňujete, operace v Srbsku skončila svržením prezidenta Miloševiče a určitým „přeorientováním“ Srbska samotného. Stejně tak cílem zde je svržení Milorada Dodika, prezidenta Republiky srbské. Konečným cílem je pak úplná

dezintegraci Republiky srbské. Srbsko a Srbové jsou rušivým vlivem v západních globalistických plánech. Současné protesty jsou protisrbské, avšak bez toho, že by používaly výraz „protisrbský“.

MO: Ne protestují ale i Srbové?

SK: Jistě, v protestním hnutí je zapojeno hodně Srbů. Tito protestující jsou přesvědčeni, že jejich národní identita není momentálně tak důležitá, a může být obětována pro dobro věci. Může se však docela dobře stát, že se probudí ze sna s bohlavem, když si uvědomí, že v současnosti bojují za své vlastní zničení. Momentálně obětovávají svoji identitu pro lepší zaměstnání – ve finále však o svoji identitu přijdou a přitom budou stále nezaměstnaní nebo podřadně placení.

MO: UDAR ve svých prohlášeních útočí na Republiku srbskou...

SK: Jistěže na ni útočí. Mimochodem: protestní hnutí v Bosně používá jako symbol pěst, kterou dříve používal **Otpor!** (Odpor) v Srbsku. Otpor byla organizace, která vedla protesty proti Miloševićovi a která byla finančně podporována americkými vládními organizacemi, jako například National Endowment for Democracy (NED), International Republican Institute (IRI) nebo US Agency for International Development (USAID). UDAR ve svém manifestu prohlašuje „je zde jen jeden, demokratický, suverénní a nezávislý stát Bosna a Hercegovina“ a dále že „takzvaná ‚Republika srbská‘ existuje pouze jako část ilegálního nařízení v dodatku daytonské dohody“. Říkal jsem vám, že protesty jsou zaměřeny protisrbsky. UDAR prohlašuje: „Cílem agrese a genocidy proti občanům Republiky Bosna a Hercegovina bylo vytvoření etnicky čistého Velkého Srbska na úkor území Republiky Bosna a Hercegovina.“ Tudíž se protestujícím jeví logický předpoklad, že pouze zničení srbské entity může přinést centralizovanou „novou Bosnu,“ jak jí již UDAR říká. Řekněte mi, co může být ještě více protisrbské?

MO: Bývalí členové Otporu založili v Bělehradě „Centrum pro aplikované nenásilné akce a strategie“ (CANVAS)...

SK: Ano a neměli bychom podceňovat vliv CANVAS na současné události v Bosně. Na základě zkušeností získaných v Srbsku cvičí CANVAS takzvané „prodemokratické aktivisty“ **po celém světě**. Právě teď hraje CANVAS významnou roli například v protestech na Ukrajině. Asi před měsícem byli někteří aktivisté a instruktoři CANVAS z Ukrajiny vyhoštěni, protože učili ukrajinské aktivisty velice násilné metody protestu. Všechny tyto metody vychází z knihy amerického politologa Gene Sharpa. Jeho publikace („Od diktatury k demokracii“) inspiruje a směřuje **prozápadni nepokoje a protesty po celém světě**. Západní zpravodajské služby využívají Sharpovu knihu ve své práci. CANVAS, bosenský a také ukrajinský UDAR zakládají svoji taktiku na Sharpových instrukcích jak provádět státní převraty.

MO: Pokud vláda a prezident Republiky srbské ví, co se bude dít - co dělají pro to, aby reagovali a bránili srbskou entitu proti zástupcům NATO, tzv. „pokojným demonstrantům“?

SK: Dle mého názoru ne moc. A to už máme v Republice srbské našeho vlastního „Vitalije Klička“ – „aktivistu“ Nikolu Dronjaka. Ačkoliv jeho úroveň inteligence je srovnatelná s Kličkovou, neměli bychom podceňovat síly, které pomáhají a podporují „protestní hnutí“. Dronjak velice úzce spolupracuje s CANVAS. Měli bychom být více obezřetní vůči blížícímu se nebezpečí, které této zemi hrozí. To je ale naneštěstí běžný problém balkánských vlád, jsou trochu pomalé – někteří kritikové dokonce mluví o „lenosti“...

MO: Ale my nejsme!

SK: (smích) Samozřejmě že ne!

MO: Co by tedy prezident Dodik a jeho vláda měli podniknout?

SK: Dvě důležité věci. Vláda by měla informovat obyvatele Republiky srbské o původu a pozadí těchto protestů. Měla by jmenovitě mluvit o různých organizacích a jejich cílech. Také bych chtěl připomenout prezidentovi, že je sociálním demokratem. Měl by tedy převzít jeho společenskou odpovědnost za zlepšení sociální a ekonomické situace v Republice srbské a potírat korupci. Jsem si jistý, že Srbové mohou vyřešit všechny tyto problémy bez přítomnosti jediného poradce NATO nebo Evropské unie na jejich půdě.

Rozhovor se Stefanem Karganovićem **Let's call it a Putsch!** byl převzat z osobního blogu Manuela Ochsenreitera.